

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utórakatára fölött, 1. em.
A szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobó és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egye s hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizeten

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszufalusi, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szen-
ágothai kir. járáshíroságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

65-ik szám. Brassó, Kedd, június 12-én. IV. évfolyam 1888.

A hangulat.

A politikának megvan a maga tanulsága. Míg a közönséges életben e mondás: „barátom barátja az én barátom is, és barátom ellensége az én ellenségem is” — áll, addig a politikai életben gyakran előfordulhat, sőt öröndetes eseménynek tartják, hogy a barát ellenségével kellemes viszony tartatik fenn. A delegációk megnyitása alkalmából s ezzel a nagypoliti-
kai tárgyalásokra való tekintettel érdekesnek tartjuk e tekintetben egy kissé szellőztetni a hangulatot.

Tény, hogy mindenütt úgy a kormányok, mint a népek állhatatosan ragaszkodnak a világhéke fentartásának gondolatához és nemcsak a hármass szövetségben egyesült békehatalmak s azon államok, melyek a konkrét szövetség-
hez bár nem, de a szövetségesek tendenciájá-
hoz szorosan simulnak, iparkodnak erősen és következetesen a status quo-t fentartani, hanem még azon államok és kormányok is, melyek égnék a vágytól, a hatalmi rend és területi viszonyok jelen állapotát alaposan megváltoz-
tatni, saját keblükben a lángot elnyomni s az aspirációkat elhalasztani törekszenek azon reményben, hogy egy rövidebb vagy hosszabb jövőben sikerül nekik az óhajtott célokat gyilkos vérontás és saját állapotuk kockázta-
tása nélkül, transzakeziók és kompromissziumok útján elérni.

Franciaország és Oroszország láthatóan fáradoznak a télen, az előkészület idején me-
legen és buzgón ápolat háborus tendenciák kö-
vetkezményeit most, midőn a hadviselésre leg-
kedvezőbb évszak elérkezett, elhalasztani. A békeszövetség és barátai ezt csak helyeselhe-
tik s ez csak buzdithatja őket, hogy az eddigi magatartásban, notórius békekészséggel páro-
sult szigorú erő kifejezést juttatva érvényre, — megmaradjanak.

Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország folytatják — bár nehéz áldozatot ró rájuk — hadi felszerelésük lehető tökéletessé és félelmissé tételét, és Anglia sem zárkózha-
tott el tovább annak felismerésétől, hogy nagy-
hatalmi méltósága s roppant terjedelmű birto-
kának integritása védelmi eszközeinek lényeges emelését követelik. És mindezen erőszaporító intézkedések minden egyes hatalom részéről nem csupán a saját ellenségnek szólnak, ha-

nem a barát ellenségének is, még akkor is, ha ezzel tulajdonképen s önmagára nézve va-
lamelyik barátságos viszonyban állana.

De nemcsak katonai intézkedések, hanem másfajta eszközök és akciók segélyével is akartak az itt jelzett értelemben demonstrálni, a fenn érintett hangulatnak kifejezést adni. Így természetesen mindenki előtt épenséggel bámulatosnak látszik, hogy az európai sajtó az ismert legújabb esetet, mely Budapestről kiindulva, egész Európában oly nagy port vert fel, mint egyedül álló, más egyidejű és szin-
tén igen feltűnő incidensekkel minden össze-
függésen kívül lévő valamit fogta fel s tár-
gyalta.

A Tisza—Franciaország-féle „incidens”-
sel párhuzamosan, mely tagadhatatlanul a meg-
gondolatlan és heves chauvinizmushoz intézett erős intelemként hatott, következményében a rend kormányzatának hasznos erős-
bülését idézte elő Franciaország-
ban és végre az Ausztria-Magyarország és Franciaország közt mindig léte-
zett rokonszenyvnéinkább szilárdu-
lását, mint lazulását eredményezte, — ezzel párhuzamosan ment végbe a legbe-
hatóbb politikai-gazdasági represszáliakkal való majdnem hivatalos fenyegetés Németország rés-
széről Oroszország ellen, mely először felfor-
ralta a vért az oroszok ereiben, lassanként azonban azt eredményezte, hogy a czár trón-
ralépte óta a leghatározottabb béke-
manifesztációt bocsátottaki, Giers európaias politikájával ismét teljes érvényre jutott, és a fő-fő chauvinista pénzügyminiszter, Wischnegradsky, a Német-
országgal való egyetértés legbuzgóbb csatlósa-
ként viselkedik.

Mert Németország a velünk való benső szövetség daczára Oroszországhoz hű maradt, épen mert minden hűség mellett német szövetségesünk iránt a francia nemzet számára meg-
őriztik őszinte rokonszenyünket, — épen ezért volt szabad, sőt kellett Ausztria-Magyarorszá-
got, Németországnak Oroszországot lehető éle-
sen figyelmeztetni arra, hogy a barátnak a barát ellenségével szemben, ha ő maga előtte rokonszenves is, bizonyos körülmények közt ellenállólag, sőt esetleg még tettelegesen vissza-
utasítólag is fellépnie kellene.

A czél el lett érve: az intelem megérte-
tett, jóakaró tendenciája nem lett félreismerve. A pillanatnyi zavar utólag hasznosnak bizo-
nyult a békére. A delegációk összejövetelének pillanatában uralkodó hangulat határozottan jobb, békésebb.

Belföld.

Brassó, június 11. (A delegációk.) Ő Felsége vasárnap délbén fogadta ős Buda várának tróntermé-
ben a delegációkat. Déli 12 órakor történt az előre megállapított czeremónia szerint az osztrák delegáció fogadtatása, melynek nevében Smolka elnök tartott beszédet a királyhoz, melyre ő felsége hosszabb be-
szédben felelt. 1 órakor volt a magyar delegáció fo-
gadtatása gróf Tisza Lajos vezetése alatt, kinek üd-
vözlő beszédére a felség szintén hosszasan felelt, majd cerce-t tartott, megszólítással tüntetve ki csak-
nem minden delegátust.

A magyar delegáció első ülése szombaton dél-
után volt, az osztráké délelőtt; amazt Tisza Lajos gróf, emezt Smolka elnök nyitották meg hosszabb be-
széddel. Azután benyújtattak a közös kormány előter-
jesztései s megválasztattak az albizottságok.

Külpolitikai szemle.

Brassó, június 11. Bismarck herceg közvetlen környezetéből érke-
zett tudósítások szerint, a birodalmi kanczellár béke-
reményei annyiban megszilárdultak, hogy közel jövőre nézve a béke fentartását biztosítottnak látja.

A német császár legutóbbi kéziratával kifejezte Puttkamernek elégedetlenségét a korábbi események fölött a választások alkalmából. Ennek következménye volt a lemondás, melyet mult számunk táviratai már közöltek. Puttkamer utódául Winter danzigi főpolgár-
mestert, Zevlitz-Truetschler grófot, Bötticher minisztert és Eulenberg-Botho grófot emlegetik. Arról mit sem tudnak, hogy egy nemzeti-liberális párti képviselő is kombinációba volna véve. Ideiglenesen Herrfurth fő-
kormánytanácsos végzi a belügyminiszteriumi teendő-
ket. Jól értesült körökben az a hír van elterjedve, hogy még egy másik miniszter is beadta lemondását. — Bismarck herceg birodalmi kanczellár f. hó 9 én délelőtt látogatást tett Puttkamernél.

Valahányszor az orosz kormány figyelmeztette a portát a hadi kárpótlás megfizetésére, egyes török la-
pok ezt rendesen arra magyarázták, hogy az orosz kormány kézi zálogot akar kicsikarni. Hogy azonban

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Petőfi baráti viszonyairól.

Irta: Végh Mátyás.
(Folytatás.)

Barátjait — itt inkább költő barátjait értem — két osztályra különitem. Első helyre teszem azokat, kik iránt Petőfi állandó és semminemű körülmények között nem változó érzülettel viselkedék, miből önként következik azon vád alaptansága, hogy Petőfit senki sem szerette s ő sem szeretett senkit.

Kerényinek, Emődinek, Páfinak, Lisznyainak és főleg Arany Jánosnak iránta viseltetett barátsága az ellenkezőt bizonyítja. Toldi hírneves írójával 1847-
ben, tehát halála előtt két évvel ismerkedett meg s kötött igazán sirigtartó barátságot. Valamint hozzá, hogy a már említett jó barátokhoz is a költészet fűzte és sem a politika, sem természetök különbözősége nem vala képes őket egymástól elválasztani, barátságukat megváltoztatni. Vörösmarty, Jókai, Tompa és részben Pákh Albert iránti gyakran félbeszakított s ismét megújuló barátsága épen ezért korántsem le-
hetett oly mély és igaz, mint Arany iránt táplált érzü-
lete. S mi lehet annak oka, hogy az a heves, lobba-
nokony vérű Petőfi, ki legnagyobb jótevőjével, Vörös-
martyval is összetűzött — az akkor még egyszerű nó-
ráriushoz oly igaz barátsággal viseltetett? Aranyt nem

csak szerette Petőfi, hanem tisztelte is, Aranynak rend-
kívüli szerénysége, kimőletességig mérsékelni tudták a fiatalabb Petőfi heveskedését s viszont Arany is is-
merte, sőt igen szerette s ugyszólván hámulta tehet-
ségét. Később is e barátság Arany legkedvesebb em-
lékei közé tartozott s egyszersmind a legfájdóbbak közé. „Emlények” cz. elegiájában így kesereg fiatal barátja elvesztése felett:

»Gyakran, ha az ég behunyta szemét,
Gyakran érzem lobogni szellemét.
Szobámba leng az nyílt ablakon,
Meg-megsimitja forró homlokom.
Hallom suhogni könnyű lépteit
És önfeledve ajkam szól: »Te itt...?»
S döbbenve ismerek fel rajzomon
Egy-egy vonást, mit szellem-ujja von.
»Övé! kiáltom, itt ez itt övé:
A szín erős, nem illik együvé.«

E barátság állandó jellege legfényesebben bizo-
nyítja azt, hogy Petőfi melegen tudott érezni azzal és az iránt, ki magasabb eszmékért küzd, kinek mun-
kássága a való élet szűk határán kívül egy földi bál-
ványkép emelésére irányul: egy közös eszménykép a magyar nép emelése, szabadságának kivívása, kötötte őket együvé. Az igaz embert, a nemes keblű barátot ismerte fel Petőfi Aranyban, midőn így ír hozzá:

»Az az igaz költő, ki a nép ajkára
Hullatja keblének mennyei manóját.
A szegény nép! olyan felhős láthatára,
S felhők közt kék eget csak néha napján lát.

Nagy fáradalmait ha nem enyhíti más,
Enyhítsük mi költők, daloljunk számára;
Legyen minden dalunk egy-egy vigasztalás,
Egy édes álom a kemény nyoszolyára.«

Aranyt és Petőfit eszményi barátság kötötte össze, épen mint Boccio és Petrarkát, Goethét és Schillert. Majdnem ilyen jellegű volt az a barátság is, mely a szelid lelkű Kerényihez vezette költőnket. Kerényivel 44-ben ismerkedett meg Petőfi Pesten; igen művelt, lágy kedélyű fiatal író volt s előbb lépett fel az Atheneumban, mint Petőfi. A forradalom bukása miatt Amerikába vándorolt s ott 1852-ben, a haza sorsán kétségbeesve, meghalt. Petőfinek hozzája való ragaszkodását egyebek közt az is mutatja, hogy nagy becsű uti leveleit hozzá írja; emléket egy vidám han-
gulatu költői levélben örökölte meg s védte kritikusi ellen. — Emődiről már fentebb szölooltam. Állandó, jó barátságban volt még Petőfi Egressy Gáborral is, szinpadí eszményképével, kihez költeményt is írt. A két barátnak jellem tekintetében sok közös vonása volt. Az a bizonyos szeszély, heveskedés és gög csak ép úgy megvoltak ő benne, mint Petőfiben; e közös jellemvonások még inkább vonzották őket egymáshoz. — Érdekes s ép azért nem hallgatom el, hogy a 40-es évek közepén a nemzeti színház látogatói két pártra szakadtak azon kérdésben, hogy melyik nagyobb drama-
turg: Lendvay Márton-e, vagy Egressy Gábor?
(Folytatása következik.)

az orosz kormányának csakugyan ez volna célja, arra eddig nem mutat semmi jel. Annyi tény, hogy Oroszországban szívesen hallják ezeket a híreket és hozzá is járulnak azoknak terjesztéséhez, mert abból a rémületből, a mit ez a hír Törökországnak okoz, az orosz politika hasznát huz. Az Oroszországból érkező megbízható jelentések szerint Oroszország jelenleg nem akar semmiféle olyas akcióba bocsátkozni, a mi esetleg komplikációkra vezethetne. Nyilvánvaló azonban, hogy ha Oroszország kézi zálogként valamely török területet akarna elfoglalni, az okvetlenül komplikációkat vonna maga után.

Brassó város rendszeres erdőgazdasági üzemtervei.

V.

Nagy hiánya továbbá az üzemterveknek — és a fennálló „Utastás” határozott szavaival is világosan ellenkezik — az, hogy a területek csekély kivétellel mindenütt hektárokból vannak kifejezve 1600 nsz.-ös kataszteri holdak helyett, s a fatermésre vonatkozó adatok is erre vonatkoznak. E miatt a területeket és fatermési adatokat a hivatalosan használandó kataszteri földkönyvekkel, erdők nyilvántartási törzskönyvével és fatermési táblákkal összehasonlítani s a részletekre vonatkozó intézkedéseket és följegyzéseket szabályszerűen megtenni igen nehéz, sőt tekintettel az ezen célra rendelkezésre állani szokott hivatalos időre és személyzeti létszámra, csaknem lehetetlen.

Intézkedés lenne teendő tehát, hogy a területek mindenütt 1600 nsz.-ös kat. holdakban s a fatermési adatok pedig erre vonatkozó tömör köbméterekben fejeztessenek ki; valamint az iránt is, hogy a leírás szerint tervbe vett vágás-sorozatok (Schlagreihen) az általános és részletes üzemtervekben is összegeztessenek és épen olyan önállóan kezeltesse ott is, mint a hogy az általános leírásnak erre vonatkozó része olyannyira kiemeli ezt.

Ezt tenni annyival is inkább szükséges, mert nemcsak az üzemtervek készítése iránt kibocsátott magas miniszteri utasítás és az ahhoz csatolt minták követelik ezt, hanem az üzemtervi főbb adatok nyilvántartása és hatósági ellenőrzése iránt kibocsátott 35,935./1886. számú magas miniszteri rendelet is határozottan rendeli, hogy vágássorozatok szerint elkülönítve jegyeztessenek föl és nyilvántartassanak az üzemtervi főbb adatok. — Már pedig úgy, a mint jelenleg szerkesztve vannak a beterjesztett üzemtervek, legalább is még 39 helyen kellene lezárni, vagyis összegezni a tételeket, az átlag-adatokat kiszámítani s mindezeket kataszteri holdakra s erre vonatkozó tömörköbméterekre átszámítani és a hivatalos fatermési táblák adataival összehasonlítani csupán csak az A- és B-vel jelölt üzemosztályokra vonatkozó általános üzemtervekben és részletes leírásokban, eltekintve tehát a C-vel jelölt 3 üzemosztálytól, a melyek közül is pedig némelyik szintén több vágássorozatot látszik képezni.

Az adatok összegezésében és átszámításaiban is különben néhol tetemesebb hibák csuszak be. Pl. az általános leírás 12. oldalán a II. gazdasági kerület főösszege 1202.57 hektár = 2089.75 kat. holddal van kitüntetve, holott a részletek összeadásából 1244.30 hektár = 2162.25 kat. hold jön ki e helyett, vagyis mintegy 43 hektárral, illetőleg 73 kat. holddal több. — Tehát a kiszámítások újból leendő gondos átnézése és helyesbítése is elrendelendő lenne.

A fatermési táblák adatai is részben lehetnek ugyan tényleg kipuhított és annak alapján levezetett helyi adatok, a mint ez az általános leírás 9. oldalán említettik, részben azonban valamely más helyen felállított term. tábláknak is kell lenni azoknak; mivel alig tehető fel, hogy az említett oldalon leírt elvek és eljárás szerint pl. az erdei- és vörösfenyő állagokra vonatkozó term. táblákat is lehetett volna az adott viszonyok között felállítani, — a hol tudvalevőleg a felállított öt különböző termőhelyi jóságnak megfelelő 10—120 éves állabok még csak részben sem fordulnak elő ezen fanemekből. — Kíváncs volt volna tehát az összes fatermési táblák felállítása avagy alkalmas körülmények között eljárást és indokokat az illető próbaterek helyének is megjelölésével tárgyilagosan leírni, hogy annak megvizsgálása és utánszámítása tényleg eszközölhető legyen, mivel a kiszámított adatok valóban annyira feltűnően eltérnek a hivatalosan használt fatermési táblák adataitól, hogy azt alapos és behatározott vizsgálat tárgyává tenni már csak ezen okból is szükséges leendő.

Az erdőbirtok fekvésének földrajzi meghatározása (11. oldal) sem helyes, mivel az északi szélesség 45° 30' s a keleti hosszúság 43° 10'-e egészen kívül s legalább is 4—5 kilométer távolságban esik az erdőbirtoktól. Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Az erdőbirtokot terhelő állami adók, községi pótdók, egyenértékű illetékek, kezelési és őrzési költségek nincsenek felsorolva az általános leírásnak erre vonatkozó helyén. Pedig ezt legalább is üzemosztályonként elkülönítve ki kellene tüntetni, hogy a törvény értelmében igényelhető adokedvezmény iránt intézkedni lehessen annak idejében.

Ugyanott a vadászati törvényzikk hibásan van XX. helyett XXIII-nak írva. Helyesbítendő lenne tehát ez is.

Az előforduló fanemek becsének mérlegelésekor a jegenyefenyő műtani használhatósága, jósága, értéke és kelendősége, különösen az A-vel jelölt üzemosztályokra nézve véleményünk szerint a valóságnál többre van becsülve, mivel ott a tölgyfát is lehetne néhol elegyetlen vagy legalább is uralkodó mennyiségben, máshelyt pedig más szintén értékes lombfanemekkel is elegyesen tenyészteni. Már pedig a tölgyfával műtani jóság- és keresettség tekintetében ezen a vidéken, leg alább még eddig, a jegenyefenyő nem állja ki a versenyt; sőt tekintettel arra, hogy a körülfekvő s szintén erdődús vidékek magasabb régióiból állandóan igen sok és kitűnő minőségű luczfenyő szokott aláözönlenni ezen vidékre is, e miatt még mint „tűlevelű” sem bír oly nagy jelentőséggel, mint a hogy az fel van tüntetve. S valóban tapasztalat szerint körülbelül olyan szerepe és sorsa van ezen a vidéken annak a fenyőnek, mint a luczfenyővel szemben, mint a minő a lombfanemek között a bükknek és gyertyánnak a tölgyfával, juharral s kőrissel szemben.

Magyar-román határrendezés.

A magyar-román határrendezésére kiküldött hat bizottság tagjai f. hó 8-án, pénteken, tartottak közös értekezletet Nagy-Szebenben gróf Bethlen András főispán, mint királyi biztos elnöke alatt.

Jelen voltak: a katonai kincstár részéről: Fabiny Lajos tábornok és Groller cs. k. törzskari őrnagy.

Főispánok: Horváth Mihály (Fogaras) Jakabfy Imre, (Krassó Szörénymegye), Mikó Bálint (Csik), Pócsa József (Háromszék) s Pogány György (Hunyad)

Alispánok: Baró Apórád (Háromszék), Barsay Kálmán (Hunyad), Becze Antal (Csik), Gramoiu Dániel (Fogaras), Litsek Gyula (Krassó-Szörény) Roll Gyula (Brassó) s Thallmann Guztáv (Szeben.)

Főjegyzők: Pánczél János (Beszterce-Naszod) Tobias Kornél (Szeben) és Tompa Sándor (Brassó).

Mérnökök: Alais Géza (Krassó-Szörény), Kovács Gábor (Fogaras), Kéz József (Hunyad), Mikes Gyula (Brassó), Varró Domokos (Szeben) és Weisz Ignác (Háromszék).

Ezenkívül jelen volt a belügyminiszterium részéről Tokos Kálmán min. tanácsos, a ki azonban a hivatalos tanácskozásokon nem vett részt.

Gróf Bethlen András kir. biztos az értekezlet tagjait szívélyesen üdvözlő, a jegyzőkönyv vezetésére Tompa Sándor brassómezei főjegyző jelöltet ki. Ezután a kir. biztos hosszabb beszédben alábbiakat emelte ki:

Bár a határrendezésről szóló törvény, valamint a belügyminiszter rendelete elég praecis utasításokat ad, mindazonáltal szükséges, hogy a végrehajtás módjai megbeszéltesse.

Az egész határszéli terület hat szakaszra osztatik s e hat szakasz a román megbízottakkal együtt végzi a határrendezést a nyolcz megyében.

Minden bizottság áll: a megye főispánjából, illetve helyetteséből, alispánjából, illetve helyetteséből, kir. mérnökből, az illető főszolgabíróból, kinek területén működik. E bizottsághoz tartozik egy genie-őrnagy és főhadnagy. Minden szakasz tartozik f. hó 15-én a meghatározott ponton megjelenni s a munkálatokat megkezdeni.

A munkálatok megkezdésekor jegyzőkönyv nyitandó meg, megjegyezve, hogy a jegyzőkönyv egyik példánya magyar és román, másik példánya román és magyar nyelven vezetendő. Öt nappal a munkálatnak az egyik megye területén való befejezése előtt erről egy kir. biztoshoz jelentés teendő, mint az illető megyék főispánja útján a másik bizottság értesítendő, hogy a kijelölt ponton megjelenjen s a munkálatok továbbvezetését átvegye.

Hasonlóképp kötelező a főszolgabírónak 5 nappal előbb jelentést tenni illető főispánjához, hogy hatósága területén mintegy 5 nap alatt a munkálat befejeztetik s értesíteni a megye más járásának főszolgabíráját, hogy járása határán várja be a bizottságot s vegye át a további munkálatokat.

A bizottságok működéséről napló vezetendő, mely hetenként a kir. biztoshoz terjesztendő be.

A főispán, alispán s illetve főjegyző nem tar-

tozik állandóan künn lenni, hanem csak a munkálatok megkezdésekor s befejeztekor.

Az esetben azonban, ha bárminemű nemzetközi nehézség forogna fenn, erről kir. biztos s a főispán értesítendő, mely esetben a teljes bizottság kötelezősége kiszállani az illető pontra.

Ha az illető helyeknek a már felvett román neveken kívül netalán magyar neveik is bizottság tudomására jutnának, akkor azok egy a jegyzőkönyvbe, mint a térképbe is (piros tintával) felveendők.

A jelzőoszlopok a kijelölt helyekre állítandók fel; ha azonban ily pont természeti fekvésénél fogva megközelíthetetlen volna, akkor azok ugyanazon vonalban tovább, más pontra helyezendők, csak hogy sem kisebb, sem beljebb, hogy különbséget csak a vonalon lévő távolság tehet.

A jelző-oszlopok elszállítása az alispánok kötelessége, kik azt külön tartoznak elszámolni.

A határvonal mentén azon vonalon, a hova t. i. a jelző oszlopok jönnek, az erdők 8 méter szélességben (4 méter magyar, 4 méter román határon) tövig levágandók, úgy hogy a határvonal ily szélességben egész szabadon áll.

A levágandó fát a tulajdonosok azonnal elvitethetik; minthogy azonban a bizottság hatásköre a tulajdonjogra ki nem terjed, az esetben, a hol a tulajdonjog iránt vita merül fel, a felek a rendes bírói eljárásra utasítandók, míg a fa az ügy eldőltségéig a helyszínen marad.

Ezen munkálatokra a községek igénybe vétele kerülendő; ellenben Baikoian román tábornok ajánlott telt arra nézve, hogy a megállapítandó fizetés mellett annyi román katonát bocsát a bizottság rendelkezésére, mennyire szüksége van. Különösen hangsúlyoztatott, hogy a legfontosabb e munkálatoknál a gyorsaság és ezzel együtt e lehető költségkímélés.

A jegyzőkönyv egy a teljes magyar bizottság, mint a román bizottság által mindannyiszor csak akkor íratik alá, ha az egyik megye területén a munkálatok befejeztettek; a főszolgabírák azonban akkor írják alá, mikor járásuk területén a munka elkezdülvén, az ő további teendőik megszűntek, illetőleg a teendőket egy másik főszolgabírónak adják át. A főszolgabíró csak rendkívüli esetben helyettesítheti a szolgabíró, miről azonban a királyi biztoshoz jelentés teendő.

Azon esetben, ha valamely pont a rajta lévő hó vagy más ideiglenes akadályok miatt ez idő szerint megközelíthetetlen volna, a munkálatok azon szakaszon félbehagyandók s csak július 15-ike után vehetők újból fel. Erről a biztoshoz azonnal jelentés teendő, nemkülönben minden más netalán előforduló elháríthatatlan akadályról is.

A kir. biztos a főispánoknak bizonyos előleget ad ki, hogy abból az illető tisztviselőknek netalán előzetes költségeikre előleget adjanak; az értekezlet költségei is ezen előlegekből fedezendők.

Az értekezlet a kir. biztos előterjesztése alapján megvitatván ezen pontokat, azokat egész terjedelmükben elfogadta.

Együttal azonban felkérte a kir. biztos ur, hogy ezen értekezletről felvett jegyzőkönyv alapján adjon ki az illető megyék főispánjainak a bizottságok ahhoz alkalmazkodása céljából írásbeli utasításokkal is.

Püspöki látogatás.

Bácsfalu, 1888. június 6.

Hétfalunak egyik vége Bácsfalu, másika Pürkececz. Jól tudta Nagy Lajos király, hogy legszélű olyan székelyeket — no bocsánat — magyarokat telepítsen, kik ne csak a haza határát, hanem a többi öt községet is védjék a jöhető veszélyek ellen. Tehát ember kellett a gátra! Aztán, hogy a pürkececi meszes a háromszéki székelyek, a bácsfalusi kőmives a bukaresti bojárnak azon kérdésére: „hová való maga?” azt felelhette: „én hétfalusi vagyok”, már csak ezért sem szabad a többi öt községnek eltűnni a föld színéről. Nincsen is a hazában oly népség, mely századok óta oly szorosan összetartson, mint a hétfalusi csángó magyarság.

Sokszor volt vita tárgya, de régi okmányok hiánya miatt még mindég eldönthetetlen maradt az a kérdés: a hét község közül melyik az első: Bácsfalu vagy Pürkececz. Ez utóbbi azzal vitatja elsőségét, hogy közelebb fekszik Prázmárhoz és neki korábban jó fel a nap; Bácsfalu meg azt állítja, hogy épen az ég közepe alatt dicséri a teremőt és néhány év múlva Brassó külvárosává válik.

Ki hitte volna ezelőtt néhány évvel, hogy Bácsfalunak kedvezzen a sors s magyar püspöknek keljen a gordiusi csomót ketté vágni! 1888. május 31-dik napja mindig nevezetes nap marad a magyar nemzet történetében! Hová lett a szász püspökség: a fölött

nem sokat elmélkedik a csángó, csak annyit mond: kinek szíve hová huz, keze lába oda csusz. — Egy választással ismét kevesebb, mert Jozsue trombitája még mindig harsog s nincs oly hazafi, ki a rideg om-ladékat megsirassa mint Maxiús Karthago romjait.

Brassó-Bolonyában még mélyen aludt mindenki, mert a magas Czenk elfogja a nap első sugarait. — Nem csoda, ha Bácsfalu nagya, apraja már talpon volt s készült a köznapot, mint a püspöki látogatás öröndes napját ünnepül szentelni. Kasza, kapa, fej-sze s más műszerek elpihentek, házak, utcák ünne-pies színt váltottak, a főutca Tömöstől Türkösig fe-nyőerdővé alakult át, míg a természet is kedvezett, ritka szép fényben tűnt fel a nap, zászlók lengése versenyzett a gabona hullámlásával, a csángó leányok festői öltözete Salamon lilimainak szépségével.

Az első harangszóra megnépesült a templom kör-nyéke. Az iskolás gyermekek az iskola előtt foglaltak helyet, előttük állott Kövér Lázár, Petki Károly ta-nító, Klemsznitzer Erzsébet tanítónő és Perényi Róza óvónő. A papi kapu előtt a presbyterek sorakoztak Borecs Mihály lelkész körül, ki nyugalomra vágyó száz papi ruhában várta a magyar vendégeket, mély gondolatokba merülve az idők mulandósága fölött.

A második harangszóra rohanva indult a lovas legénység, zászlókat lengetve Derestyén tul a Brassó felől jövő püspök ur elé. A község Tömös felőli végén felállított, párját ritkító s mégis nem sok pénzbe ke-rült, kisebb-nagyobb zászlók között »Isten hozott« fel-irattal ékesített diszkapunál nagy sokaság élén Gödri János, bácsfalusi egyházfelügyelő, Damokos István községi jegyző, külső, belső előljárók gyülekeztek ösz-sze. A magas vendég közeledtét harang és mozsárgyu-szó hirdette. — Megharsantak a bácsfalusi és türkös-i zenekar trombitái. A zene és éljen szünte után, követ-velkező fogadó beszédet tartá Gödri János egyházfel-ügyelő:

„Főtisztelendő püspök ur! Midőn hazánk határ-szélén az ország szívéből való távol fekvésünkkel fogva inkább csoportosított néven ismert Hétfalu küszöbén a bácsfalusi ev. egyház nevében üdvözlöm, fogadja méltóságod leghálásabb köszönetünket azon atyai gon-dozásért, melylyel éltes kora daczára a mostoha sors által szellemi jobbagyságra süllyesztett hiveit felkeresni, látogatásban részesíteni kegyeskedett.

„Üdvözlöm méltóságodat, mint egyesült egyhá-zaink új főpásztorát, kinek jelenléte megerősíti ben-nünk a hitet, öntudatára ébreszt annak, hogy jobb sorsra érdemes népének századokon fenállott gyám-sága ma már a történelemé.

„Az önálló magyar esperesség eszméje itt látott napvilágot, bölcsőjét itt ringatták, s hogy méltóságodat ma itt üdvözölhetjük, bizonyítéka annak, hogy a költő szavai reánk nem illenek, sőt ellenkezőleg az egyet-értés és összetartás biztosítá számunkra a sikert; szeplőtlen, önzéstelen ki nem bérelt lelkiismeret nem lát itt ellenséget, azok e küszöbön kívül keresendők. Zavartalan felebaráti szeretet honolt itt mindenha, ön-zetlen felebaráti szeretet biztosítá e népnek hiányát, nyelvét, nemzetiségét.

A hosszas szenvedések jutalma a mostani nem-zedéknek volt fenntartva, üdvözölhetni első főpásztorát, kinek megérti szavait, átérzte annak melegségét még akkor, midőn a távolból így biztatott: hívj segítségül engemet a te nyomorúságodnak idején.

„Üdvözlöm méltóságodat s kívánom, hogy a ter-mészet bölcs alkotója hazánk s egyházunk javára so-szágig éltesse!“

(Vége következik.)

A közönség köréből. *)

Nyilvános köszönet.

A köhalmi ev. ref. leányegyház az istenitisztelel emelése czéljából egy harmoniumot óhajtvá beszerezni s tekintve a hivek csekély számát, az egyház igen szegény anyagi helyzetét, a nemes szívű s vallásos ér-zésű embertársak jótékonyágához folyamodott. E fo-lyamodást rövid idő alatt igen szép siker koronázta s egy lehetséges volt a közelebről eltelt pünkösdi ünne-pére ezen egyház részére egy igen jó minőségű har-moniumot hoztattni.

Adakoztak ezen czélra: Gáspár József (Király-halma) 38 frt 77 krt, Szarka Elek 5 frt, dr. Isekutz Gyula 1 frt, Boér Mihály 2 frt, Gyertyánosy Ferencz 6 frt, Téglás István 15 frt, Bartha Ferencz 1 frt, Csiki József (Moha) 1 frt, Csiki József (Kőhalm) 1 frt, Isekutz Gy. és Csiki 1 frt 35 kr, Csulak Zsigmond (Kőbor) 2 frt, Pildner Ferencz (Földvár) 2 frt Somo-gyi Albert (Héjasfalva) 1 frt, Wagner János (Datk) 2 frt, Gáspár és Isekutz Gy. 1 frt, Gáspár és Téglás 2 frt, Gáspár és Boér 1 frt, Gáspár és Csulak 1 frt, Gáspár és Nagy J. 1 frt 14 kr, Bedő Mózes (Halmagy)

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

1 frt Nágó Zsigmond (Ürmös) 1 frt, Laczkó Albert (Kőbor) 1 frt, Weis János (Homoród) 3 frt, Simay Salamon 1 frt, Lurecz Mihály 1 frt, Szántner József 1 frt, Gáspár András (Gacza) 1 frt, Kuharcz Ferencz (A.-Rakos) 1 frt, Jozéfi Frigyes (Szász-Buda) 1 frt, Nagy József (Héviz) 50 kr, Mózes Mórítz (Héviz) 1 frt, Schuster János (Zsiberek) 1 frt, Grosz Károly (Se-gesvár) 2 frt, Somogyi György (Moha) 1 frt, Mózes Károly (Héviz) 1 frt, egy társaság 70 kr, a köhalmi állami népiskola tanítótestülete 14 frt 80 krt, persely-pénz s más filléres adományokból 17 frt 30 kr, egy gyűlésben 80 kr, összesen 131 frt 36 kr. — A hár-moniumra kiadott 127 frt 22 kr; pénztárban maradt 4 frt 36 kr.

Fogadják a nemesszívű adakozók itt a nyilván-nosság előtt is a köhalmi ev. ref. egyház hiveinek s előljáróinak elismerését és hálás köszönetét.

Kőhalm, 1888. május 28.

Boér Mihály,
egyh. gondnok.

Téglás István,
egyh. jegyző és pénztáros.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Időjárás. Medardusnak megvannak a következ-ményei. Nincs nap eső nélkül. Tegnap, d. u. azonban ismét oly nagy eső volt, úgy hogy a patakok is kiöntöttek. Szegény erdész-ifjuság! Szobát bizony Selmecezen is eleget láttak, meg esőt is!

Városi közgyűlés. A városi képviselő f. hó 13-án, Szerdán d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. Napi-renden 31 tárgy van, melyek között azonban nevezete-sebb tárgy nincs, nagyobbára számadások.

Erdész-vendégeink. A selmeczbányai erdészeti akadémia III. éves növendékei tegnap d. e. érkeztek a rendes vonattal városunkba. Nagy Gyula kir. erdő-felügyelő Homoródig a vendégek elé ment, míg a város képviselőjében Jakobi Károly tanácsos, mint helyettes polgármester és Zaminer Ede főerdész a pályaudvaron jelentek meg a város fogadására. A vonat berobogá-sakor elhangzott a »Hoch«, azután — mikor a vendé-gek kiszálltak, a tanács nevében Jakobi Károly tanácsos tartott rövid német üdvözlő beszédet, melyre Scholz Gyula főerdőtanácsos felelt röviden magyarul, megkö-szönve a szíves vendégszeretetet. — Megjegyezzük még, hogy a vendégek a város vendégei. Jövőre többet erről.

Brassó megye közigazgatási bizottsága tegnap tar-totta Roll Gyula kir. tanácsos alispán, mint főispán helyettes elnöklete alatt június havi ülését, melyről — tér szűke miatt — csak jövőre referálhatunk.

Graef Károly nyug. pénzügyi tanácsos, ki nyu-galomidejét, városunkban töltötte, vasárnap éjjel meg-halt. Temetése ma d. u. lesz.

Egyházi közgyűlés. A brassói ev. ref. egyház vasárnap tartotta Molnár János lelkész elnöklete alatt hatvanötödik évi egyházi közgyűlését. A számadások jóváhagyó tudomásul vétetvén, a kilépett, illetve ki-sorsolt presbyteriális tagok helyébe választattak: Ko-sik Mihály, Bagotai Ferencz, Porzsolt Pál, Fekete Jó-zsef és Tóth József. Ezután több apróbb jelentőségű ügy intéztetett még el.

Bánffy György báró, a világhírű zongora-művész, az E. M. K. E. brassó megyei elnökségéhez lev let in-tézett, melyben megígérte, hogy az aug. 20-án rende-zendő diszkezlőadáson közre fog működni. Azt hisszük közönségünk nagy örömmel fogadja e kellemes hírt.

Esperességi gyűlés. A brassó megyei ág. ev. ma-gyar esperesség Czékus István püspök elnöklete alatt tegnap esperességi közgyűlést tartott. Ugy értesülünk; hogy a püspök ur ma este utazik el Brassóból.

Abend András méhészeti várdortanító folyó évi június hó 14-én Bácsfaluban és 15-én Csernátfaluban méhészeti előadásokat fog tartani. Ajánljuk a méhé-szet lelkes barátainak e kedvező körülményt figyel-mőkbe.

Népfölkelési tiszti tanfolyam. A honvédelmi mi-niszter f. évi június 15-ére népfölkelési tiszti tanfo-lyamot rendelt el Brassóba. Minthogy azonban keve-sen jelentkeztek, a tanfolyam nem fog megtar-tatlni. Ugyanekkor megjegyezzük, hogy a jelent-kezések csekély száma miatt az erdélyi részekben az idén egyáltalában nem lesz tanfolyam.

E. M. K. E. A szilágy-megyei Wesselényi egy-let a közgyűlésre báró Bánffy György urat, az egy-let elnökét jelentette be hivatalos képviselőjéül.

A király ő felsége 9-én délután 2 óra 2 perc-zkor, Lajta-Bruckból, a magyar államvasutak vonalán Kelenföldre érkezett. Innét pedig külön vonaton a déli vasut vonalán a budai pályaudvarba jött. Ő felsége kíséretében voltak Paar Ede gr., Popp Leonidás b. fő-hadsegédek, Weigelsberg alezredes, Freund és Zurna szárnysegédek.

Halálozás, Junius 3-ától 9-ig Brassóban 14 egyén halt meg.

Ragályos betegségek. Május hóban a városka-

pitányságnál bejelentetett: 5 toroklob eset; 4 vör-heny eset; 1 hagymáz-eset; 1 hólyagos himlő és 10 trachoma eset.

Emléklap. Az E. M. K. E. emlékalbum számára szóló kéziratok e hó 15-éig beküldendők. Ennélfogva tisztelettel kérem mindazokat, kik emlékmondatok írá-sára felkértek, szíveskedjenek kézírataikat legkésőbb f. hó 15-ig hozzám juttatni. — Sztterényi József.

Borzasztó jég esett e hó 7-en Botfaluban s Földvart, elverve teljesen nevezett községek határait, melyek oly szép reményekkel kecsegtették a községek lakóit. A jég által elpusztított terület 2355 hold, s a kár csak Földvart közel 80.000 frtot képvisel, mely-ből elenyésző csekély rész volt biztosítva. A nyomor általános e községekben s ehhez még az is járul, hogy a sok esőzéstől a patakok és folyók kiáradtak s el-öntötték még a határt.

Bucsustély Segesvárt. Segesvári levelezőnk f. hó 9-iki kelettel következőket írja: Macza György kir. adófelügyelő tiszteletére — ki Segesvárról nagybecs-kerekre helyeztetetett el — a helybeli összes tisztvi-selők karöltve a város előkelőbb polgáraival, folyó hó 2-án a „Schirok“-féle nyári mulató kertben bucsues-télyt rendeztek. Ez estélyen résztvevők száma a 80-at meghaladta. A vacsora kedélyes pohárköszöntők kö-zött folyt le és a mulatság csaknem reggelig tartott. Macza György adófelügyelő, ki a kincstár érdekeinek tökéletes megvédése mellett, tapintatos eljárása, — szép bánásmódja által megnyerte az egész megye sze-retetét, ki minden nemesebb mozgalomban részt vett, mint a Petőfi-emlékkő bizottság pénztárnoka, magyar kaszinónknak alakulása óta háznagya, szép emléke hagyott hátra tetteiben s még szebb emléket vitt ma-gával, mert a mint a tiszteletére rendezett bucsustély is tanusítja, magával vitte tisztviselő- és polgártársai szeretetét, tiszteletét. Csak örvendünk lehet akkor, midőn egy tisztársunk ily szeretet- és tiszteletben ré-szesül. Kísérje őt Isten áldása új állomáshelyére is, találja fel ottan is kedves otthonát, környékezzé ottan is, mint itt környékezte a tisztelet és a szeretet.

Szájkonzerváló szerek hamisítása. Dr. Popp J. G. udvari fogorvos azt a tapasztalatot tette, hogy hi-es szájtisztító szereit, melyek minden gyógyszer-tár-ban kaphatók, de különösen Anatherin-szájvizét, ha-misítják, illetőleg más, sokszor káros szert is hasonló elnevezés alatt és hasonló külső kiállítással hoznak forgalomba. Ennek következtében figyelmezteti a kö-zönséget, hogy csak dr. Popp-féle szereket kérjenek és fogadjanak el, ha csatlakozni nem akarnak.

Közigazdaság.

Felhívás.

Az 1882 évi XV. törvényczikk (nemzetközi phyl-joxera conventio: 19 §. 6 pontja értelmében az or-száiban levő s élő növények eladásával foglalkozó azon fűvészeti és gyümölcsészeti intézetek, faiskolák és ker-tek, a melyek élő növényeket külföldre is ki-vánnak eladni, időközönként megvizsgálandók arra nézve, vajjon a konvenczió 3. §-ában előirt követel-ményeknek megfelelnek-e; és azok, melyek az egyez-mény követelményeivel megegyezőknak találtnak, kel-lően nyilvántartott jegyzékbe foglalandók.

Miután a brassói kereskedelmi és iparkamarának feladatául tétetett, miszerint az élő növényeket kül-földre eladni kívánó egyének és cézegekről melyek ke-rületében (t. i. Brassó-, Háromszék-, Csik-, Udvarhely-, Nagy-Küküllő-, Szeben- és Fogarasmegyékben) létez-nek, egy jegyzéket összeállítani, felkéretnek az érde-kelték, hogy mielőbb közöljék az alulírt keres-kedelmi és iparkamarával: 1) nevüket, ill. céz-güket; 2) lakhelyüket; 3) a telep helyét (város, utca, község határa, megye, utolsó posta); 4) a telep köze-lebbi megjelölését (faiskola, kert, melegház? stb.); 5) a telep nagyságát □ méterekben; 6) Van-e vagy volt-e a telepen szőlő vagy szőlőiskola? ha volt és-jelenleg nincs, mily idő óta irtatott ki? 7) Mily távol-ságra van a legközelebbi szőlőültetvény? (hány méter?)

Brassó, 1888. május hó 30-án.

A kereskedelmi és iparkamara:

Hesshamer, alelnök.

Hintz, titkár.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. június hó 12-én

Román papírpénz a 20 frankos	8.48 vétel	8.50 eladás
ezüstpénz a 20	8.46	8.55
Napoleon d'or (aranypénz)	10.00	10.03
Török lira	11.32	11.36
Arany	5.88	5.92
Orosz papírrubel	104.—	105.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztterényi József.

